Napsal uživatel Drak
Pondělí, 01 Listopad 1999 01:00

"Kornatická riviéra v šťáhlavickém pohoří - krásná bejvá za večera, když tam ohně zahoří ..." Takto začíná známá píseň Bédi Šedifky (Bohumila Röhricha), věnovaná malebnému kraji mezi Kornaticemi, Lopatou, Šťáhlavicemi a zámkem Kozel. Touto lokalitou protéká úzký Kornatický potok, na němž leží triumvirát starých trampských osad - Komáři, Medvědi a Tuleni. Kraj je to pěkný, z toho důvodu tu vznikají i krásné trampské písně.

Jednou za čas se v Plzni - Skvrňanech sejdou tyto osady se svými hosty na koncertu zvaném "Písničkové pohlazení". V úterý 2. listopadu (na "dušičky") byl od šesté hodiny uspořádán v pořadí již osmý večer. Pro nemotorizovaného obyvatele Prahy není lehké se ho zúčastnit, ale při troše dobré vůle to jde. Od autobusu na CAN jsem doslova uháněl na tramvaj č. 2 a tou do stanice "Internáty", kde se nachází středně velký sál, ve kterém se "pohlazení" konalo. Do něj jsem vlítnul doslova pět minut po ... šesté hodině. U vchodu jsem se potkal s kamarádem Fetisem a zasedl na podržené místo. Sál doslova "praskal ve švech", jak byl přeplněný.

Na pódiu se začalo hrát. Na první pohled mě upoutalo 13 vlajek osad připevněných na závěsu za muzikanty. Mezi nimi byly i takové rarity jako T. O. Zlatý klíč, T. O. Modrá kotva či T. O. Červánek. Samozřejmě nechyběli ani pořadatelé T. O. Komáři a T. O. Úslaváci. Prvním účinkujícím byla Šedifkova kapela **Old Sklerotic Boys**. Hráli trampské prvorepublikové evergreeny a já byl v "sedmém nebi", vždyť Mottlova "Hledám děvče na neděli" či Kordova "Až ztichnou bílé skály" patří k tomu nejlepšímu co bylo trampskými klasiky napsáno. Poté se trochu zúžila sestava muzikantů a vystoupila skupina
Medvědi
. Jejich převzaté písně "Nádraží" (Samson) a "Padá láska" (W. Ryvola) byly opravdu tím pravým pohlazením na duši. Další proměnou osádky Bédi Šedifky bylo domácí
Duo Komáři
alias Béďa, jeho syn Míša (též COP, Semtex ad.) a osadní baskytarista. Kromě úvodem jmenované písničky zahráli "Ve znaku medvěda" (hymna Medvědů), "Zapal svíčku" či nádhernou píseň "Osadní koleda" (kterou od něj přebrali i Paběrky). Následovalo vystoupení hostů:
Miki Ryvola
byl opět trochu ztrémovaný, ale jeho poetické songy mluví z jeho vandrácké duše. Z osmera zahraných hudebních lahůdek to byly např.: "Poslední míle", "Půlnoční kvítí", "Země tří sluncí", "Co zbejvá" či emigrantská "Drátěný vohrady". Pomyslný žebříček večera stoupal výš -
Žalman & spol
. byl jako vždy vynikající. Jeho "Jantarová země" zazněla dnes nejpřesvědčivěji ze všech koncertů, co jsem slyšel. Žalmanův um vynikl i v překrásné písni na text Jirky moravského Brabce "Kóta 8000", která mu byla napsána doslova "na tělo". Jeho spoluhráči se též ukázali, že umí - Jindřiška Petráková jako "Holka od koní" a Honza Brož jako skvělý foukačkář a zpěvák v songu "Byla vojna, byla". Baskytarista a klávesista Petr Novotný hrál též náramně. Vždy se říká, že to nejlepší přijde nakonec a je to pravda. Kdo by řekl do jazz-blues-dixielandové kapely

Six Kix

(z vojenské školy v Nepomuku) s muzikanty ve věku cca 16 - 22 let, že umí tak válet!!! V nástrojovém složení pozoun, 2x trubka, klarinet, klávesy a bicí strhli sál do neskutečné atmosféry hudby první poloviny tohoto století. Při písni "In The Mood" sál doslova vřel. Byla to nezapomenutelná chvíle, Miki Ryvola, kterému se jejich hudba očividně líbila, se dostal do jiné "dimenze" a pomalu by začal taky hrát a zpívat. Takhle jsem ho ještě neviděl. Sexteto muzikantů potvrdilo svůj obrovský drive v dalších kouscích "Tipperary" (v jazzovém podání), "When The Sankts Go Marching On" (zvláště se hodící k dnešnímu "dušičkovému" večeru) a "Wild Cat Blues". Myslím, že takto Plzeň vřela naposledy při osvobození americkou armádou gen. Pattona. Celkově to byl nepopsatelně krásný koncert, po kterém následoval volný sejšn v zákulisí (Miki + jazzmani) a v Hi-fi klubu.